

IVAN ŠARIĆ

*Republika Hrvatska, Ministarstvo kulture i prosvjete
Trg Burze 6
Zagreb*

DVA ZANIMLJIVA RIMSKA NADGROBNA SPOMENIKA NA PODRUČJU KORDUNA

**UDK 904:726.82 (36) »02«
Izvorni znanstveni rad**

Na osnovi nalaza velike kamene rimske četverokutne urne s latinskim natpisom i kamene stele koje imaju na isti način, kružnicom, oblikovano natpisno polje pokušalo se u raspravi, analizom klesarskog postupka i likovnih značajki i osobitosti, ukazati na njihovo isto radioničko podrijetlo. Također se pokušalo odrediti moguće značenje prikaza kruga koji predstavlja glavni likovni akcent na oba spomenika.

Od Gazibara se, nakon što se u Bariloviću prijeđe s lijeve na desnu obalu rijeke Korane, stiže u Kosirsko Selo i Donji Skrad. Odatle se pješke, šumskim putom, nakon dobrog sata hoda stiže pod gradinu »Crkvinu«¹, a od gradine strmi puteljak vodi do Vujaškovića, zabitog i teško pristupačnog zaselka Donjeg Skrada, smještenog uz srednji tok rijeke Korane na Kordunu. Zaselak čini nekoliko kuća obitelji Vujašković nanizanih uzduž uskog seoskog puta što povezuje niz sličnih zaselaka smještenih uz strme obronke Skradske gore. Kuće leže dovoljno daleko od povremeno nabujalih voda rijeke Korane, koja se u podnožju Skradske gore, uskom dolinom, probija prema Kupi. Prilaz je rijeci strm i težak.

U samom središtu Vujaškovića nalaze se ruševine crkve što je nekad služila kao mjesto okupljanja žitelja okolnih naselja, a koja su s vremenom napuštena te su danas uglavnom bez stanovnika. U vrijeme gradnje crkve poslužila je graditeljima kao prikladan građevinski kamen velika rimska četverokutna kamena urna s latinskim natpisom, koju smo prilikom našeg obilaska tog područja još zatekli ugrađenu u staroj crkvenoj zidini. (T. 1. sl.1.). Pretpostavljamo da se ona i danas tamo nalazi. Mjesto

1. Crkvina je visoka i strma prapovijesna gradina smještena iznad desne obale rijeke Korane. Po obroncima gradine vidljivi su ostaci zemljanih rampi što su nekad opasivale prapovijesno naselje na Crkvini. Po po-

vršini gradine nalazi se na ulomke prapovijesne i rimske keramike. Na gornjem platou Crkvine nalaze se ostaci temelja srednjovjekovnih zidova,

gdje je urna prvobitno nađena i odakle je donesena nije bilo moguće ustanoviti. Navodno je, rekli su nam, dovučena iz neposredne blizine Vujaškovića, a što je, s obzirom na njene dimenzije, težinu i zabačen položaj zaseoka, vjerojatno točno.²

Urna je načinjena od tvrdog domaćeg sivog kamena vapnenca kojim obiluje to krško područje uz srednji tok rijeke Korane. Bila je ugrađena kao ugaoni kamen u vanjsko lice zida nekadašnje crkve, te je tako i danas ostala vidljiva prednja i desna bočna strana urne. S prednje strane sačuvao se latinski natpis urezan u krug što ga oblikuje široko izdubljena kružnica. Unutrašnji je rub kružnice zaobljen i u odnosu na površinu kruga neznatno reljefno ispupčen čineći natpisnom polju jednostavnu profilaciju (T. 1., si.2, crtež 1.). Natpis ima četiri retka. Prvi red čine nešto veća slova posvetne formule ispod koje teku preostala tri tako urezana da je početak svakog retka u odnosu na prethodni uvučen. Na taj način postignuta je neuobičajena »stupnjevita« kompozicija cijeloga natpisa kojom se očito željelo, barem vizualno, ispuniti cijelu površinu kruga. Natpis je pisan slovima rustične rimske kapitale i plitko je urezan u kamenu plohu. Tekst mu je slijedeći:

D M
N E P O T I
V I X A N
X

D(is) M(anibus) / Nepoti / Vix(it) an(norum) / X

Iz natpisa doznajemo ime osobe koja je iz nama nepoznatih razloga preminula u ranoj životnoj dobi. Riječ je o desetogodišnjem djetetu s nadasve neinventivnim cognomenom Nepos. Urezani dativ N e p o t i , usprkos činjenici da je riječ o djetetu, ne usuđujemo se interpretirati u funkciji označavanja rodbinskih odnosa djeteta, jer nam to ne dopuštaju preostali elementi natpisa. U suprotnom, bilo bi, vjerujemo, moguće slikovitije interpretirati cijeli natpis, bliže stvarnim okolnostima djetetova života pa i smrti u nekoj maloj seoskoj zajednici iz kasnijih stoljeća Carstva, iz kojih ova urna bez sumnje potječe.

Velika rimska četverokutna kamena urna s latinskim natpisom, ostavljajući, daka-ko, ovdje po strani japodske urne kao poseban i specifičan oblik sepulkralnog spomenika, česta je vrsta nadgrobnog spomenika rimskog doba na području Hrvatske.³ Osnovna im je forma više ili manje stalna dok se razlike javljaju u načinu oblikovanja natpisnog polja i dekoraciji na prednjoj strani urne, te se na osnovi tih rješenja i razlikuje nekoliko varijanti tog spomenika.⁴ Premda su ta rješenja u odnosu na italske uzore i u izvedbi i u izboru dekorativnih motiva uglavnom skromnija, ona ipak preuzimaju i adaptiraju već poznata rješenja i motive iz rimske sepulkralne umjetnosti. Upravo zbog tih već poznatih rješenja posebno zanimljivim čini nam se natpisno polje oblikovano kružnicom što tako dominira na prednjoj strani urne iz Vujaškovića. Koliko je nama poznato, to predstavlja jedno neuobičajeno oblikovanje natpisnog polja za tu vrstu

2. Urna je u gornjem dijelu djelomično oštećena, te je vjerojatno neznatno smanjena po visini. Visina urne je 52 cm, dužina prednje strane iznosi 82,5 cm, dužina bočne strane 52 cm. Promjer kruga iznosi 100 cm. Na vidljivoj bočnoj strani naknadno je uklesana godina 1958. i inicijali V i O.

3. A. Jovanović, *Rimske nekropole na teritoriju Jugoslavije*, Beograd, 1984, str. 88-97, gdje se navodi i ostala literatura. Vidi također I. Šarić, *Kamene urne u Lici, Arheološka problematika Like*, Split, 1975, str. 59.

4. A. Jovanović, o. c., str. 88.

Crtež 1 - Figure 1

nadgrobnog spomenika, te pretpostavljamo da je posrijedi rješenje nastalo u okviru neke lokalne klesarske radionice što je djelovala na području Korduna. Na tu pretpostavku navodi nas i jedna kamena rimska stela koju smo zatekli u selu Točak, također na Kordunu (T. 2, si. 1. i 2).

Stela iz Točka izrađena je od domaćeg lokalnog tvrdog kamena vapnenca. Vitkih je linija.⁵ Njezini osnovni kompozicijski elementi u skladu su s poznatim repertoarom ovog antičkog (rinskog) nadgrobnog spomenika kod kojeg jasno dolaze do izražaja dvije glavne komponente: natpisno polje iznad kojeg se nalazi zabat s akroterijima. Razlike se, međutim, očituju u odnosu na tehnološka i likovna rješenja tih spomenika rađenih u tradiciji »rimske« kamenarske obrade. Za razliku od tih »rinskih« spomenika bogate dekoracije izvedene u dubokom reljefu, stela iz Točka, premda se prilagođuje elementima antičke odnosno rimske kulturne tradicije, jasno pokazuje i one elemente iz »ilirske« likovne baštine što se ogledaju u izrazito plošnoj i linearnoj izvedbi željenog prikaza. Stela, odnosno njeni likovni elementi doslovno su nacrtani urezanim linijama u pravokutnu kamenu plohu (vidi crtež). Urezan je izrazito visoki zabat prikazan sa

5. Kvadratna kamena ploča visoka 120 cm, široka 50 cm. Debljina kamene ploče iznosi 20 cm. Promjer urezane kružnice je 33 cm, visina prikazanog zabata je 36 cm. S donje strane kamene ploče sačuvao se ostatak klina namijenjenog za postavu stele na postolje. Mjesto

nalaza stele nije bilo moguće ustanoviti. U Točak je dovučena s obližnjeg brežuljka zvanog Kneževo brdo, gdje je navodno bila ugrađena u nekadašnju crkvu. Danas se nalazi u vlasništvu Miloša Dudukovića iz Točka.

dva trokuta upisana jedan u drugi. Urezane crte što se iz gornjih kutova kamene plohe spuštaju na katete trokuta trebale su stvarati dojam bočnih istaka na krovu građevine, dok je linijom urezanom usporedno s bazom zabata trebalo prikazati nosivu horizontalnu gredu na koju se naslanja čitava krovna konstrukcija. Pročelje ispod zabata prikazano je izduženim pravokutnikom koji u donjem dijelu nije zatvoren već je namjerno ostavljen otvoren - poput ulaza u kuću. Unutar pravokutnika urezana je velika kružnica koja daje glavni likovni naglasak cijelom spomeniku. Ako je suditi po urni iz Vujaškovića, ona i ovdje okružuje površinu predviđenu za natpis. Natpis nije bio nikad urezan, te je moguće da je naša stela jedan gotovi kamenarski proizvod koji možda nikad nije poslužio svrsi.

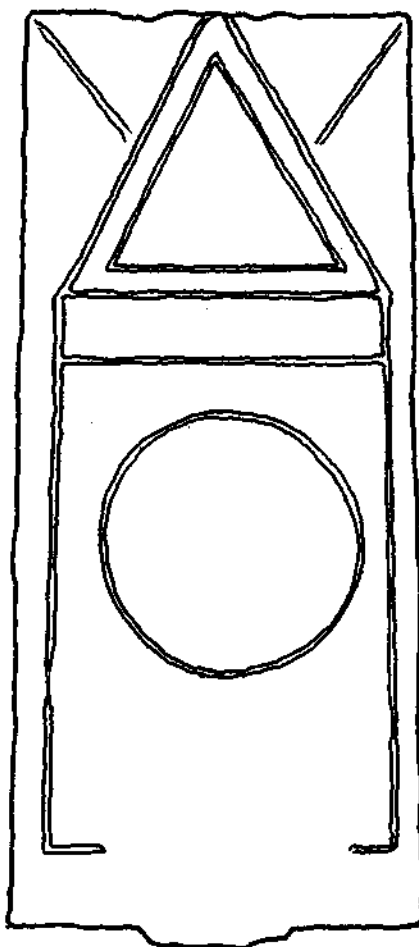
Oba su spomenika, po našem mišljenju, proizvod iste klesarske radionice, a na to nas, usprkos razlikama u izvedbi, upućuje zajednički likovni koncept kruga koji dominira na oba spomenika. Pretpostavljamo da je riječ, kao što smo već napomenuli, o jednoj kamenarsko-klesarskoj radionici lokalnog značenja i, sudeći po našim spomenicima, relativno skromnih tehnoloških mogućnosti. Ona je, bez sumnje, nastala i djelovala za potrebe lokalnog domaćeg romaniziranog stanovništva iz manjih naselja smještenih u tom dijelu toka rijeke Korane, a u području kojim se nekad protezala administrativna granica između dviju rimskih provincija Dalmacije i Panonije. Njeni su majstori domaći ljudi, klesarska umješnost kojih ne prelazi okvire zanatske djelatnosti. Usprkos tome, a sudeći po našim spomenicima, određena se dosljednost u kamenarskoj obradi ne može poreći i zanemariti. Ona je izražena ne samo neuobičajenim rješenjem natpisnog polja za te vrste spomenika nego i načinom njegove obrade. Postupak oblikovanja likovnog prikaza i na jednom i na drugom spomeniku svodi se u većoj ili manjoj mjeri na izdubljen ili urezan jednostavni geometrijski lik tehnikom koja umnogome podsjeća na duborez. To je osobito uočljivo na steli gdje je, po svemu sudeći, najprije na kamenu plohu pomoću ravnala i šestara nanesen obris željenog prikaza, a zatim je dlijetom urezan zadržavajući i dalje plošni karakter predloška.

Elementi za neko precizno datiranje naših spomenika ne postoje. Okolnosti nalaza ne pružaju u tom pogledu nikakva čvrsta oslonca te je radi toga moguće samo na osnovi analize epigrafskih i stilskih elemenata pretpostaviti vremenski okvir u kojem su naši spomenici mogli nastati. Sudeći, dakle, po karakteru naših spomenika, njihovim oblikovnim i stilskim značajkama, onomastici i posvetnoj formuli smatramo da oni pripadaju jednoj ruralnoj romaniziranoj sredini unutar koje su, međutim, i dalje živjele stare autohtone tradicije, izražene između ostalog u indikativnoj privrženosti plošnom, geometrijskom likovnom izrazu prilagođenom, dakako, vremenu u kojem se primjenjivao. To je po našem mišljenju vrijeme druge polovice III. stoljeća po Kr., kad se početkom kasnoantičkog razdoblja ponovno afirmira autohtoni likovni izraz ali često u jednoj stilski radikalno reduciranoj formi bez svježine.

Oba spomenika, ma koliko se oblikom međusobno razlikovala, imaju jasno uočljiv zajednički dominirajući likovni motiv - krug. Postavlja se logično pitanje da li je on samo ukras koji je radionica nudila kupcima kao svojevrstan znak vlastite produkcije prepoznatljive i na području na kojem je djelovala, ili se u tom motivu krije neko dublje značenje vezano i uz karakter naših spomenika i uz vjerovanja stanovnika koji su živjeli na tom području.

Vrlo je vjerojatno da motiv kruga, što poput medaljona dominira na našim spomenicima, predstavlja ovdje običan ukrasni motiv nadahnut upravo medaljonima s latin-

skim natpisima, koje susrećemo na sarkofazima i nekim drugim vrstama spomenika.⁶ Neposredno nadahnuće za jedno takovo rješenje natpisnog polja moglo se naći i u samom području Korduna u kamenolomima gdje su se u rimsko vrijeme izrađivali sarkofazi. U okviru tih kamenoloma, kao što smo već na drugome mjestu pretpostavili, morale su djelovati i klesarske radionice gotovih kamenarskih proizvoda, što upravo naši spomenici zorno potvrđuju.⁷ Motiv kruga mogli su donijeti i majstori klesari koji su putujući po zabačenijim područjima provincija nudili svoje usluge. Pogotovo je to moguće pretpostaviti za ona područja što su bila izvan utjecaja većih kamenarsko-klesarskih središta.⁸

Crtež 2 - Figure 2

6. Navodim spomenike samo kao primjer oblikovnog rješenja natpisnog polja, a ne kao neposredni uzorak inspiracije za naše spomenike. Vidi: *Antike Inschriften aus Jugoslawien*, Heft I, Zagreb, 1938, str. 83, br. 182; J.J. Wilkes, *Dalmatia*, London, 1969, Tabla 36.

7. I. Šarić, *Kamenolomi gdje su se u rimsko vrijeme izrađivali sarkofazi*, »Vjesnik arheološkog muzeja u Zagrebu«, 3. serija, Sv. XV, Zagreb, 1982, str. 43 i dalje.

8. D. Rendić-Miočević, *Iliri i antički svijet*, Split, 1989, str. 506.

Unatoč okolnostima koje bi govorele u prilog interpretacije prema kojoj bi krug na našim spomenicima bio samo konvencionalni ukras, ne treba odbaciti mogućnost i njegova možda dubljeg simboličnog značenja, koje se nije izgubilo ni u procesu romanizacije. Upozorili bismo na činjenicu da se krug kao motiv često javlja na nadgrobnim spomenicima iz rimskog vremena, te da sukladno okolnostima koje to dopuštaju ne mora imati samo ukrasnu funkciju. Pogotovo nije neobično da se na nadgrobnim spomenicima iz rimskog vremena nastalim u okviru autohtonih sredina pojavljuje kao likovni element, porijeklo kojega nesumljivo predstavlja odraze starih vjerovanja i običaja, te da poput ostalih astralnih motiva, što se također javljaju na takvim spomenicima, simbolizira vjeru u zagrobni život.⁹ Ne treba odbaciti ni mogućnost da na njima krug predstavlja religijski simbol određenog sadržaja vezanog i uz vjerovanja o besmrtnosti duše.¹⁰

Područje u kojem su naši spomenici nađeni bilo je, s obzirom na pretpostavljeno vrijeme njihova nastanka, romanizirano i sigurno ne bez nekog utjecaja većih rimskih centara u njegovom daljem okružju (Sisak, Topusko). Međutim, ono je tada, kao i danas, predstavljalo zabačen kraj bez većih naselja i komunikacija te su se utjecaji iz razvijenijih središta teže probijali i teže prihvaćali, a domaće su tradicije lakše preživljavale i dulje trajale. Kao ilustraciju autohtonog religijskog svjetonazora snažno izraženog prikazima na spomenicima iz rimskog doba nađenih na području Hrvatske spominjemo nadgrobne spomenike iz Raduše (Sinj). Na njima krug kao solarni simbol zamjenjuje lik pokojnika, a pojavljuje se kao rezultat magičnih radnji apotropejskog značenja vezanih, kako se pretpostavlja, uz okolnosti prerane smrti osoba kojima su namijenjeni.¹¹ Upozorio bih pritom na stanovitu sličnost naše stele s nadgrobnim spomenikom D iz Raduše.¹² Obje stele imaju u pročelju dominirajući prikaz kruga. Iako je krug na spomeniku iz Raduše, za razliku od našega, oblikovno sadržajni pa stoga i lakše prepoznatljiv i bliži simbolu koji predstavlja, možda i krug na našem spomeniku, premda stilski reduciran na prostu kružnicu, također predstavlja solarni simbol sa sličnim skrivenim religijskim smislom zamjene pokojnikova lika. Možda je sukladno tome natpis urezan u krug na urni iz Vujaškovića lik Neposa samo približio realnosti te neupućenog posjetioca upozorio na njegovu preranu smrt, jer za one koji su ga poznavali i sam bi krug, u tom slučaju, bio dovoljan. Svjesni smo da se usporedba sa spomenicima iz Raduše, i zbog njihove specifičnosti i zbog posebnih okolnosti nalaza te vremena u kojem su nastali (prva polovica I. stoljeća po Kr.)¹³, može smatrati i previše smjelom. Radi toga ih ovdje i spominjemo više kao ilustraciju onih tradicija i običaja što su se održavali novim vremenima i novim običajima usprkos, a manje kao sadržajne analogije našim spomenicima.

Na osnovi epigrafskih i stilskih značajki datirali smo naše spomenike u vremenski okvir u kojem bi interpretacija kruga kao konvencionalnog ukrasa bila, vjerujemo, bliža ondašnjoj stvarnosti. Ostavljamo, ipak, to pitanje otvorenim u nadi da će možda neki novi nalazi s tog područja omogućiti sagledavanje značenja kruga i na ovim našim spomenicima određenije, nego što je to nama za sada bilo moguće.¹⁴

9. B. Gabričević, *Antička nekropola u Sinju*, »Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku« LXXVI, Split, 1983, str. 69-74.

10. I. Čremošnik, *Narodna simbolika na rimskim spomenicima u našim krajevima*, »Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu«, Sarajevo, 1957, str. 231; B. Gabri-

čević, o.c., str. 77.

11. B. Gabričević, o.c., str. 87 i 88.

12. B. Gabričević, o.c., str. 38, Tabla IV

13. B. Gabričević, o.c., str. 67.

14. Fotografije spomenika snimio i crteže nacrtao autor.

SUMMARY
TWO INTERESTING ROMAN SEPULCRAL MONUMENTS FROM THE
KORDUN AREA

During archaeological survey of the Kordun Region, a very interesting geographical area in Central Croatia, two Roman tomb-stones in secondary use were discovered. One of them is a large rectangular Stone urn with a Latin inscription, built into the old wall of the former church in the village of Vujašković, the other one a stone stele in Točak village. Because both monuments were discovered in secondary use, it was impossible to establish either the original site of their discovery, or the conditions, under which they were found, but one can suppose that they come from sites close to where they are now. Both monuments were hewn out of local limestone, abundant in this region of Kordun.

The size of the rectangular urn from Vujašković is: width 82.5 cm, height 52 cm, depth 56 cm (Pl.1, Figs.1 and 2). A Roman inscription chiselled within a circle (diameter 50 cm) has been preserved on the urn's front. The inner frame of the circle is rounded and, in comparison to the inner surface of the disc, it is slightly protruding and forms a simple moulding around the circular inscription field. The lettering of the inscription itself is a rustic Roman capital and the text is as follows:

D M
N E P O T I
V I X A N
X

D(is) M(anibus) / Nepoti / Vix(it) An(norum) / X

The inscription permits us to conclude that the sepulcral monument was erected to a ten-year old child, bearing the entirely uninventive *cognomen* of Nepos, which is, in spite of the fact that it is a child, impossible to interpret within the frame of any family relationship, as the remaining few elements of the inscriptions do not allow this. If this were not so, I believe, that it would be richer to interpret an inscription, containing details concerning a child's death as coming from some small village community during the later centuries of the Empire, where the urn doubtlessly belongs.

The large rectangular urn with a Latin inscription is of a kind frequently found among Roman memorials from Croatia. Its constant basic form is a stone coffin, but differences occur in form of the inscription field and the decoration of the front. In line with this several variants of these monuments can be discerned. Both execution and in choice of decorative motifs are simple and basically they take over designs of motifs and shapes known in Roman sepulcral art. When we consider the known inscriptions of sepulcral monuments in Croatia, it remains interesting that the inscription field is formed within a circle, found here for the first time.

There is an identically designed inscription field on the stele, discovered in the village of Točak (Pl.2, Figs.1,2). The stele has slender lines, and is 120 cm high, 55 cm wide and 20 cm thick. The basic elements of the composition are in concordance with the already known repertory of such Roman sepulcral monuments. There are, however certain differences in respect to the technological and artistic solution. In comparison, however, to such steles made in the spirit of a »Roman« craftsmanship, with rich

decoration in deep relief, the Točak stele shows the exact opposite features in its execution, where the facade of a house is given in an apparently purely flat and linear style. Its visual elements are in fact drawn by lines engraved into a rectangular Stone surface. Therefore its execution and general impression connects it to the autochthonous »Illyrian« figurative tradition. The chief accent to the entire monument is given by a large circle (diameter 33 cm), intended for the inscription, cut in the centre of a house front. Because of the fact that the inscription was never executed, one might suppose that in front of us there is a stone cutter's final product, which was never used for the purpose intended.

Both monuments, in my opinion, are products of one and the same stone-mason's workshop, which was active for the needs of the local Romanized population, living in small settlements scattered in this part of Kordun, i.e. in an area where the administrative line between the two Roman provinces of Dalmatia and Pannonia was drawn. This is indicated by their common visual conception of the inscription field and the stone-cutter's manner of forming the design by a more or less chiselled or engraved simple geometric pattern, which reminds us very much of wood-carving.

The find circumstances of these monuments do not offer us enough information for a more precise dating. Judging from their character, their shape, the contents, the dedicatory form and the characteristics of the area where they were found, I think that they belonged to a rural Romanized milieu, which retained its ancient autochthonous traditions by attachment to a flat geometrical figurative language, which was, naturally, adapted to the times in which it was used. This is, in my opinion, the second half of the 3rd century A.D., when with the arrival of Late Antiquity the autochthonous figurative expression was again affirmed in a stylistically radically reduced form without any freshness.

Both our monuments, nevertheless however much they differ in shape, have a clearly obvious dominant motif in common - the circle. It is very probable that the circle, which like a medallion dominates the monuments, was no more than a common conventional decoration, inspired by medallions with Roman inscriptions, found on Roman sarcophagi and altars. Taking into consideration the fact that in the Kordun area, close to the sites where our tomb-stones were discovered, there were Roman quarries where stone for the execution of sarcophagi was quarried, one can easily presume that the direct inspiration for this decoration could have been in these quarries. However we must not discard the possibility that the circle might have a more profound, symbolical meaning. It frequently appears as a motif on Roman funerary monuments, and, of course, it is not unusual that on those monuments used within autochthonous environments, it is the lingering reflection of ancient beliefs and customs.

Although I am inclined to believe that it is close to the reality and the spirit of the period, when they were made, and the circle no more than a common conventional decoration, I allow the possibility that it might have had a symbolical religious meaning. It might represent, just as on the monuments from Raduša (Sinj), the solar symbol, which replaces the figure of the dead and appears a result of magic rites with apotropaic meaning. The latter were, it is considered, linked to the circumstances of the premature death of the person to whom they were dedicated.

But I leave the answer to this question open for the time being, hoping that through new finds in this region may allow a more decisive interpretation of the circle on our monuments.

Rukopis primljen 12.IV.1991.

Rukopis prihvaćen 2.V.1992.

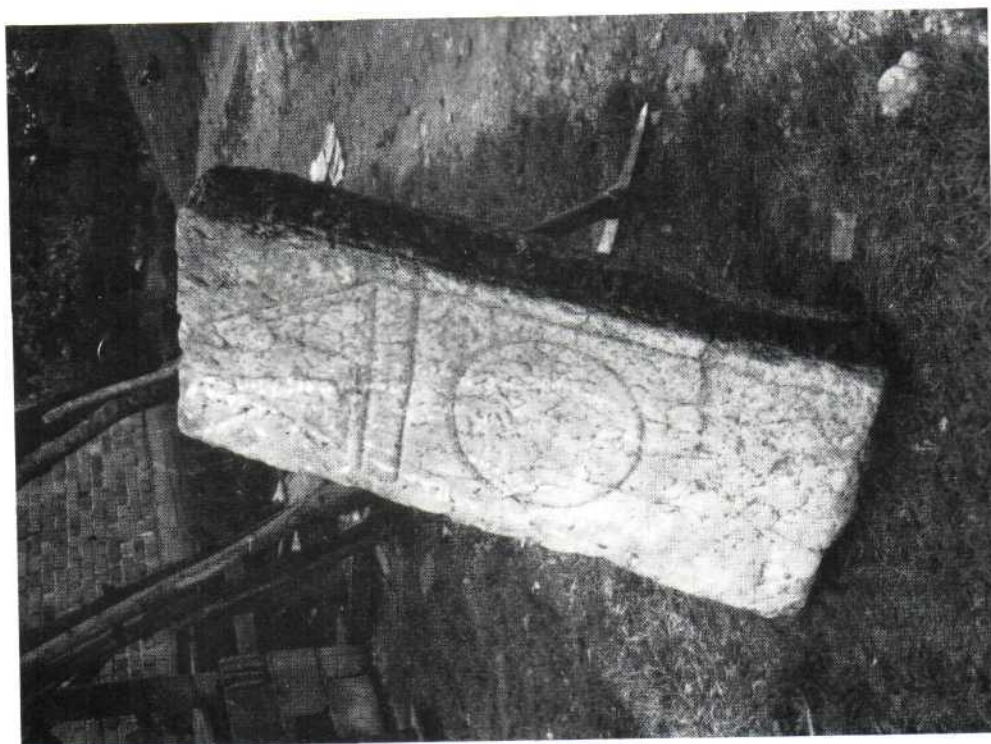

Tabla 1 – Plate 1

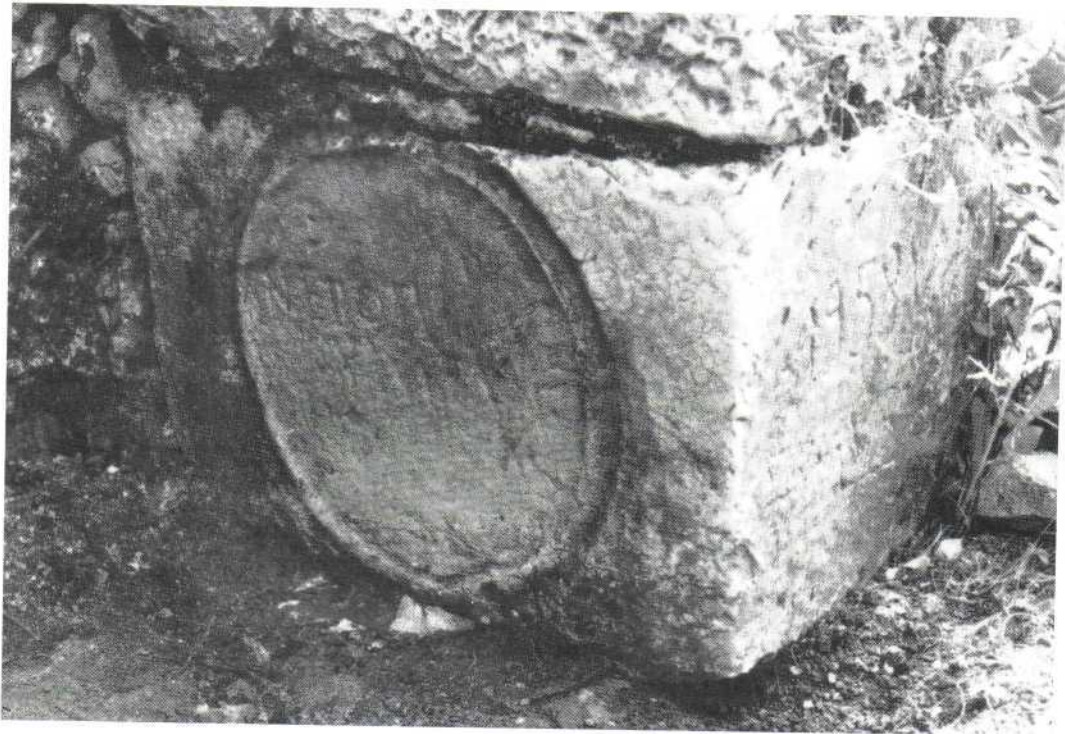

Tabla 2 – Plate 2